

4

Alueellinen viherverkosto

Alueellisen viherverkoston kehittäminen

Yleiset tavoitteet

Alueellinen viherverkosto sijoittuu pääosin kaupunkirakennetta jäsentävien, laajempien viheralueiden eli vihersormien välisille alueille. Se muodostuu kaupunginosien keskeisistä toiminnallisista viheralueista eli **kaupunginosapuistoista**, asukkaiden **lähipuistoista** ja **viheryhteyksistä**.

Verkoston kehittämisessä lähtökohtina ovat asukkaiden virkistys- ja liikkumistarpeet sekä kunkin alueen ominaispiirteet, erityisesti maisema-, kulttuuri- ja luonnonarvot. Kehitetään myös ekologisia yhteyksiä luonnon ydinalueiden välillä.

Seuraavalla sivulla esitetty koko Helsingin tavoitteellinen viher- ja virkistysverkosto tarkentaa ja laajentaa yleiskaavan Virkistys- ja viherverkosto 2050 -teemakartan sisältöä. Kartta havainnollistaa verkoston jatkuvuuden kehittämistä. Nykytilanteen sekä tiedossa olevan suunnittelutilanteen kuten yleiskaavaehdotuksen rakentamisalueiden pohjalta se visioi tavoitteellista tulevaisuutta. Kartan on tarkoitus toimia lähtökohtana kunkin alueen asemakaavoituksen yhteydessä, määriteltäessä viheryhteyksien tarkempia sijainteja tai puistojen rajoituksia.

Tavoitetila

- Verkosto koostuu helposti saavutettavista ja monipuolisista viher- ja virkistyspaikoista sekä hyvin opastetuista reiteistä. Viher- ja virkistyspaikat sisältävät niin luonnonympäristöä, puistoja kuin toimintapaikkoja.
- Viherverkosto kytkeytyy saumattomasti asumista ja palveluita sisältävään kaupunkirakenteeseen.
- Viherverkosto vahvistaa kaupunginosien omaa identiteettiä ja säilyttää arvoympäristöjä osana kaupunkirakennetta

"Virkistysalueet maalla ja merellä ovat helposti saavutettavissa koko Helsingin alueella. Lähivirkistysalueet ja virkistysyhteydet ovat riittäviä ja toimivia. Niin kanta- kuin esikaupungissa on monipuolista virkistystarjontaa ja mahdollisuus ulkoilmaelämään jokaiselle kaikkina vuodenaikoina."

VISTRA-VISIO

"Vanhan rinnalle syntyy uutta maisemaa; laadukasta julkista ulkotilaa uusille ja vanhoille asuinalueille."

VISTRA-VISIO

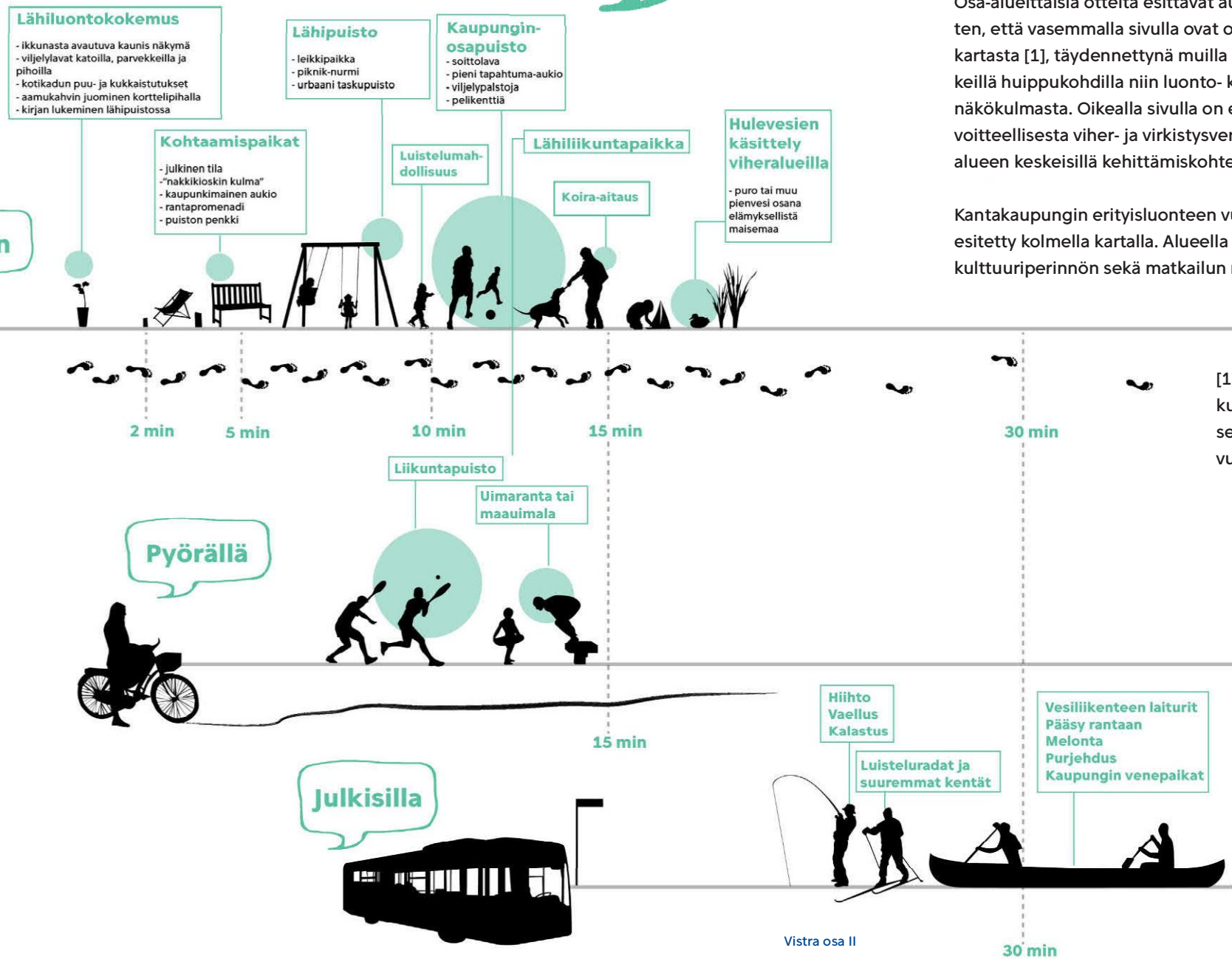
"Virkistysalueet tarjoavat vapaa-ajan palveluita. Ne luovat viihtyisän, terveellisen, turvallisen ja käyttäjälleen ilmaisen ympäristön aktiiviseen kaupunkielämään lähellä kotia."

VISTRA-VISIO

Vehreät asuinalueet täydentävät viheralueverkostoa esteettisesti, ekologisesti ja toiminnallisesti.

VISTRA-VISIO

Jalan

[1] Koko Helsingin maisemakulttuurikartta merkintöjen selityksineen on esitetty sivuilla 24-25

Viher- ja virkistysverkosto alueittain

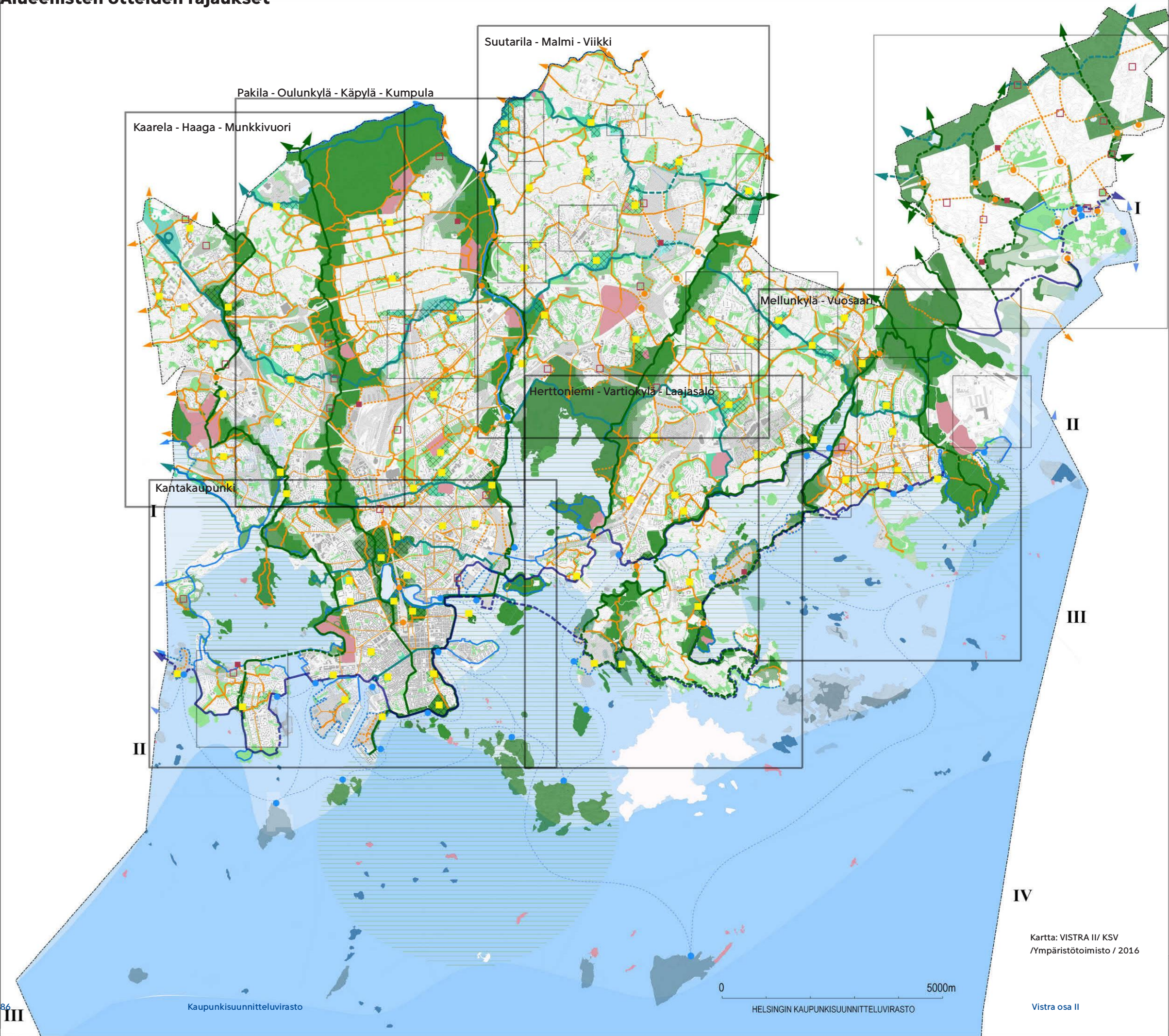
Alueittaisessa tarkastelussa esitetään kunkin alueen viher- ja virkistysverkoston kehittämisen lähtökohtia, tavoitteita ja painopisteitä. Ne perustuvat alueen erityisominaisuuksiin ja luonteeseen, asemaan koko kaupungin viher- ja virkistysverkostossa sekä maankäytöksen muutoksiin tulevaisuudessa. Kartalla on tunnistettu epäjatkuvuuskohdat ja esitetty täydentämistä verkostoksi.

Kaupunkiluonnon arvot, metsäverkosto ja muut ekologiset yhteydet ovat olleet yhtenä tärkeänä lähtökohtana viherverkoston tarkastelulle.

Koko Helsingin kartan jälkeen seuraavilla sivuilla on esitetty tarkennukset kaupunginosista koostuvien osa-alueiden tavoitteellisesta viherverkostosta lännestä itään.

Osa-alueittaisia otteita esittävät aukeamat on koottu siten, että vasemmalla sivulla ovat otteet maisemakulttuurikartasta [1], täydennettynä muilla alueen identiteetille tärkeillä huippukohtilla niin luonto- kuin kulttuuriarvojen näkökulmasta. Oikealla sivulla on esitetty osasuurennos tavoitteellisesta viher- ja virkistysverkostosta, täydennettynä alueen keskeisillä kehittämiskohteilla.

Kantakaupungin erityisluonteen vuoksi asia on sen osalta esitetty kolmella kartalla. Alueella on korostettu maiseman kulttuuriperinnön sekä matkailun näkökulmia.

Tavoitteellinen viher- ja virkistysverkosto

Vihersormi

Vihersormen vesialue

Vierlinjan puisto

Vierlinjaan liittyvä puistoketju

Kaupunginosapuisto

Rajoitetun käytön alueet

siirtolapuutarha, hautausmaa, golfkenttä

sekä pesimäaikana rauhoitettut luonnon-

suojualueet saarilla

Asemakaavoitetut ja muut viheralueet

Vihersormen pääreitti / lisättävä yhteys

Vierlinjayhteys / lisättävä yhteys

Viher- ja virkistysverkostoa

täydentävä yhteys

Virkistysverkostoa täydentävä

yhteys kadulla

Lisättävä viheryhteys

Uusi eritasoyhteys

Naapurikunnan puolelle jatkuva yhteys

Uusi kehitettävä viheralue tai puisto

Uusi kehitettävä kaupunginosapuisto

Merellisen Helsingin virkistysaaret

Virkistyskäyttöön kehitettävät saaret

Päärantareitti / täydennettävä yhteys

Rantareitti / täydennettävä yhteys

Vesiliikennesatamat ja reitit, visio

Saariston maisemavyöhykkeet:

I sisälahdet

Suojaisat lahdet rajautuvat mannerrantaan.

Rakennettu maisema on vallitseva.

II selkävedet

Suojaisat tai hieman aallokelle alttiit selät rajautuvat

kaupunkirakenteen hallitsemiin rantoihin. Etelässä

selkiä reunustavat saaret ja saarten ketjut ovat vehreitä.

III ulkosaaristo

Laajojen, aallokon vaikutukselle alttiiden selkien ympäröimiä

pienien saarten ryhmiä. Isoimmatkin saaret etäällä mannerrannasta.

Kaupunki erottuu vain siluettina maisemassa.

IV avomeri

Pieniä kallioluotoja, aava merenpinta hallitsevana, ei tilaa

rajaavia elementtejä. Hyvin altis aaltojen vaikutuksille.

Maankäytön keskeisimmät muutosalueet:

Helsingin uusi yleiskaava Kaupunkikaava ja osayleiskaavat

yleiskaavan merkinnät vihersormilla:

kantakaupunki tai asuntovaltainen alue.

yleiskaavan maankäyttö-

tarkastelujen alueet. *)

muut maankäytön kehittämisen

painopistealueet.

*) Helsingin yleiskaava, Helsingin keskeisimmät maankäytön muutosalueet

selvitys 2015:8

86

III

Kaupunkisuunnitteluvirasto

0

5000m

HELSINGIN KAUPUNKISUUNNITTELUVIRASTO

Kartta: VISTRA II/ KSV

/Ympäristötoimisto / 2016

Vistra osa II

Tavoitteellinen

viher- ja virkistysverkosto

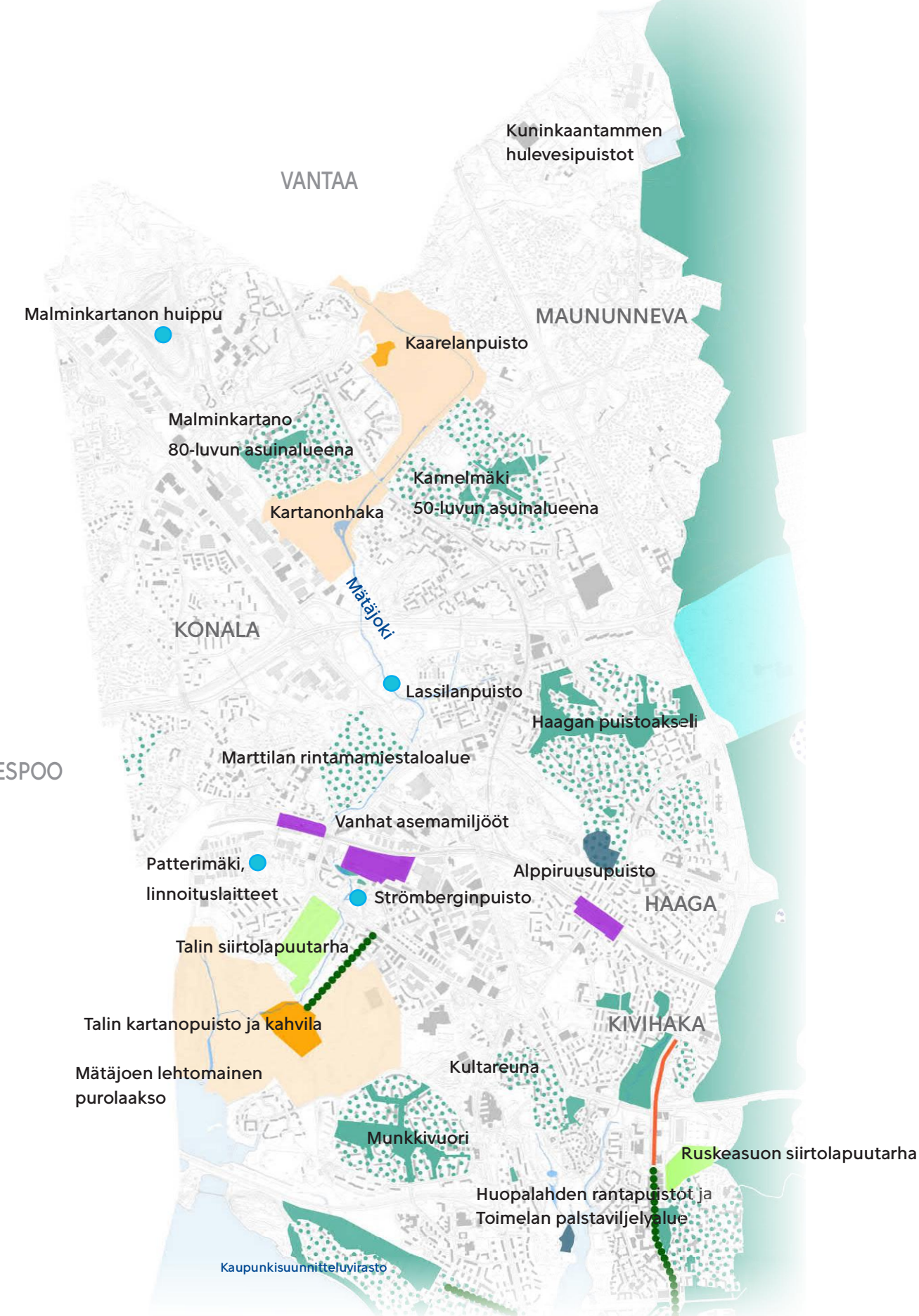
VISTRA II

6.10.2016

87

Kaarela - Haaga - Munkkivuori

Vetovoimakohteita

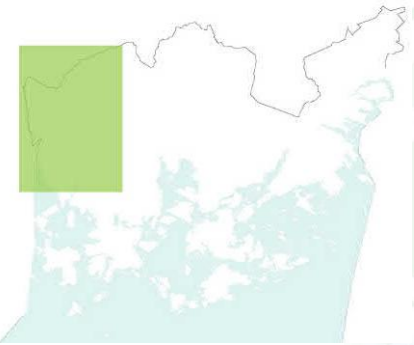

Läntisen alueen viheralueet tukeutuvat pitkälti Mätäjoen purolaaksoon. Länsipuistoa ympäröivillä asuinalueilla on tiivistä esikaupunkia ja paljon pieniä puistoja. Kartanomiljöiden avoimuus leimaa viheralueita.

Yhteyksiä asuinalueilta Länsipuiston vihersormelle tulee parantaa ja Mätäjoen purolaakson maisemaa eheyttää. Tiivistyvän kaupunkirakenteen viheralueiden laatutasoa tulee nostaa.

Kehittämiskohteita

1. Malminkartanon täyttömäen huipun kehittäminen liikunnalliseksi kesukseksi.
2. Malminkartanon Omenatarhan kehittäminen avoimeksi puutarhakeskukseksi.
3. Mätäjoen varren virkistysreitin kehittäminen Marttilan alueen kohdalla ja kehittyvän Valion alueen liittäminen viheralue-rakenteeseen.
4. Konalan alueen viherrakenteen eheyttäminen.
5. Vihdintien varren ekologisen yhteyden vaaliminen täydennysrakentamisen yhteydessä.
6. Rantareitin jatkuvuuden parantaminen Turunväylän kohdalla.

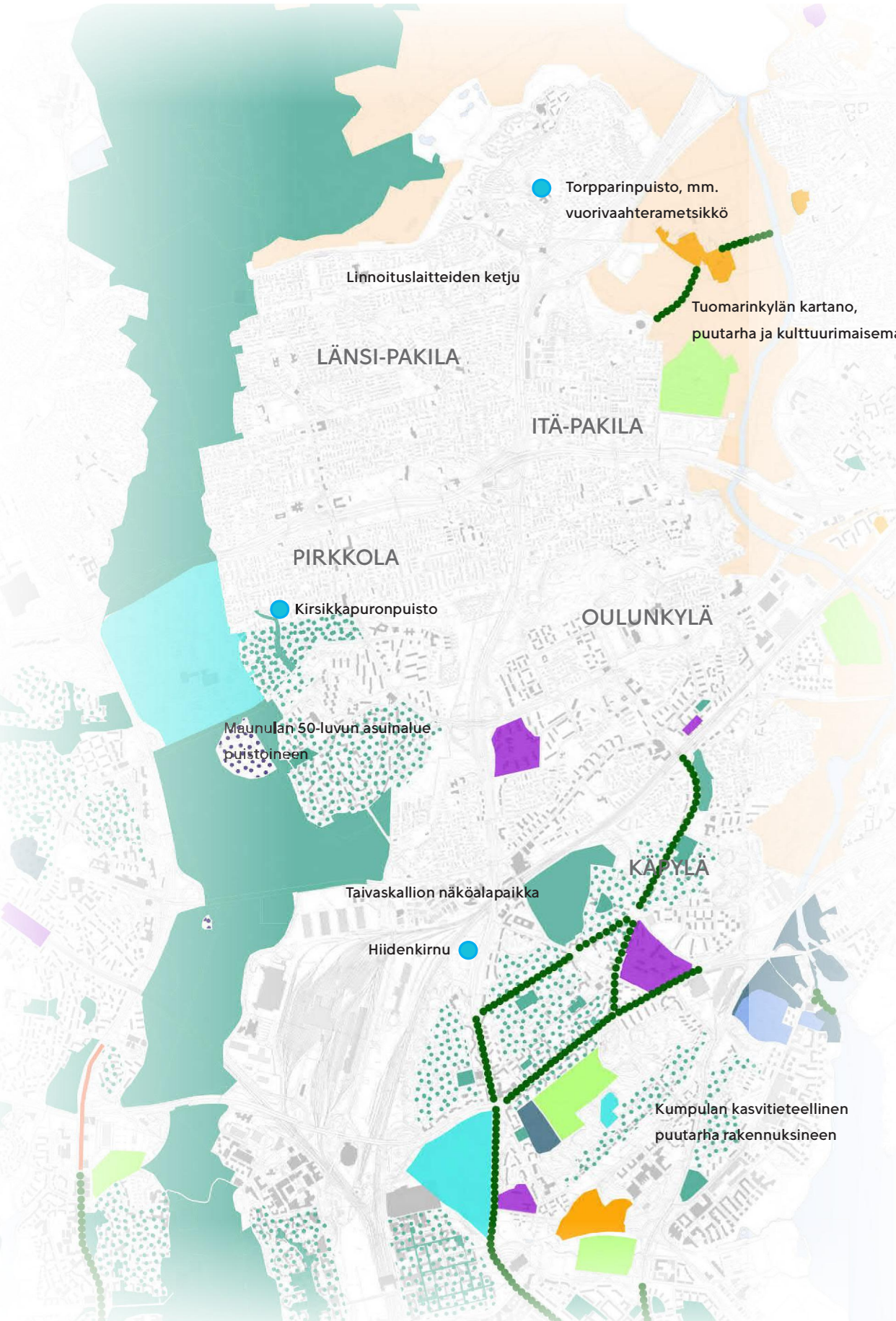

Karttaotteen rajaus

Kartta: VISTRA II/ KSV / Ympäristötoimisto / 2016

Pakila - Oulunkylä - Käpylä - Kumpula

Vetovoimakohteita

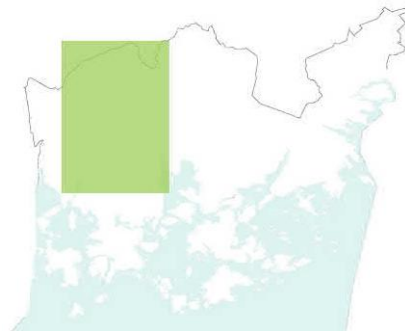

Helsinki- ja Keskipuiston välisellä alueella on paljon pientaloja, erityisesti pohjoisosassa. Poikittaiset viheryhteysreitit ovat kohtuullisen hyviä, mutta pohjois-eteläsuuntaisissa on puutteita.

Kaupunginosapuisto-verkoston ja puistojen välistä viherreitistöä tulee kehittää. Vihersormien välisiä seudullisia viheryhteyksiä tulee parantaa.

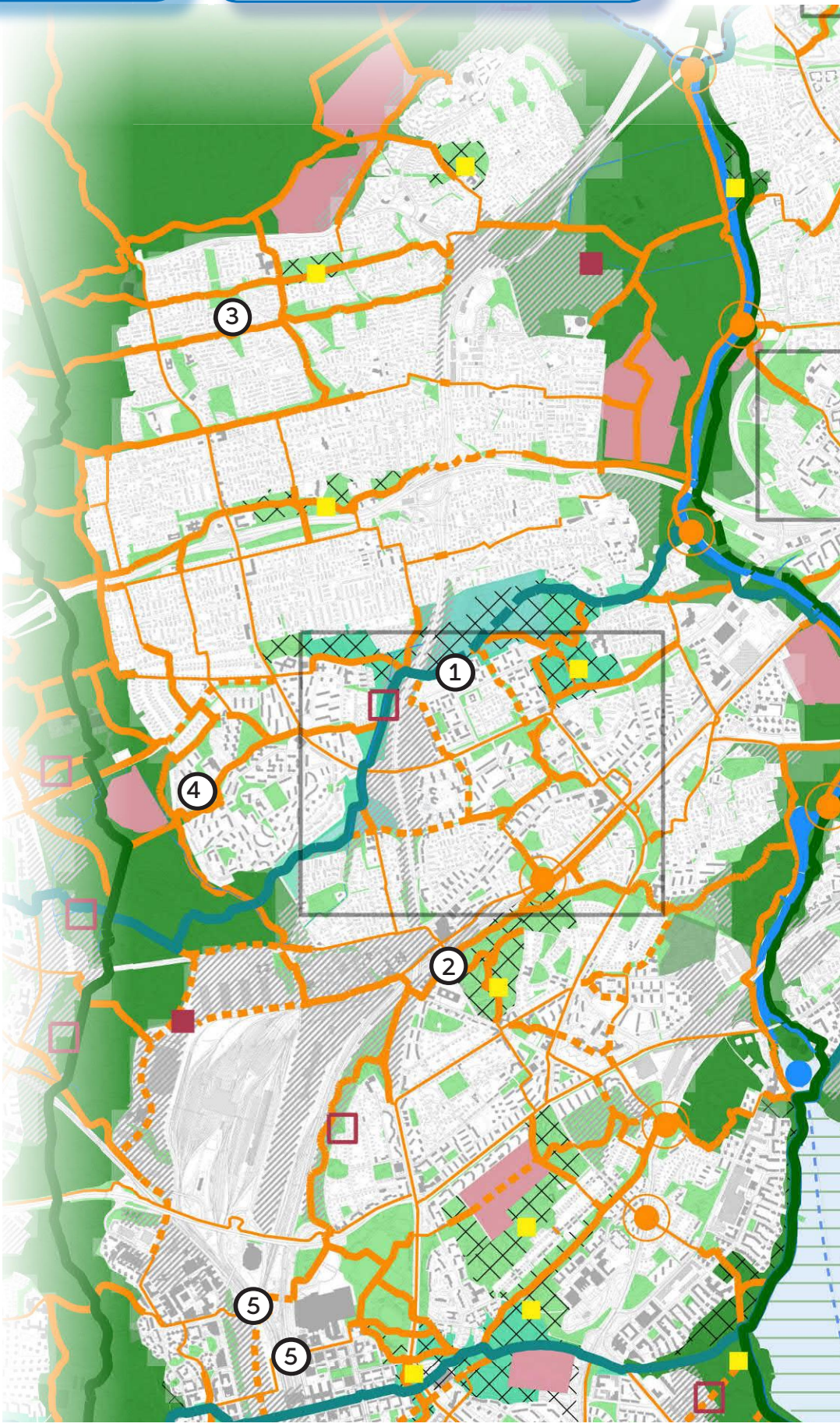
Kehittämiskohteita

1. Yhteys Maunulanpuistosta Oulunkylän liikuntapuiston kautta Vantaanjoen rantaan.
2. Yhteys Pirttipolunpuistosta Metsälän läpi Taivaskallion puistoon ja edelleen Vantaanjoen rantaan.
3. Paloheinän ja Pakilan itä-länsisuuntaisen metsäisen virkistysyhteyden kehittäminen.
4. Maunulan Sorsapuiston palauttaminen aikakaudelleen tyypilliseen asuun.
5. Poikittaisten virkistysreittien selkiyttäminen ja opasteiden lisääminen.

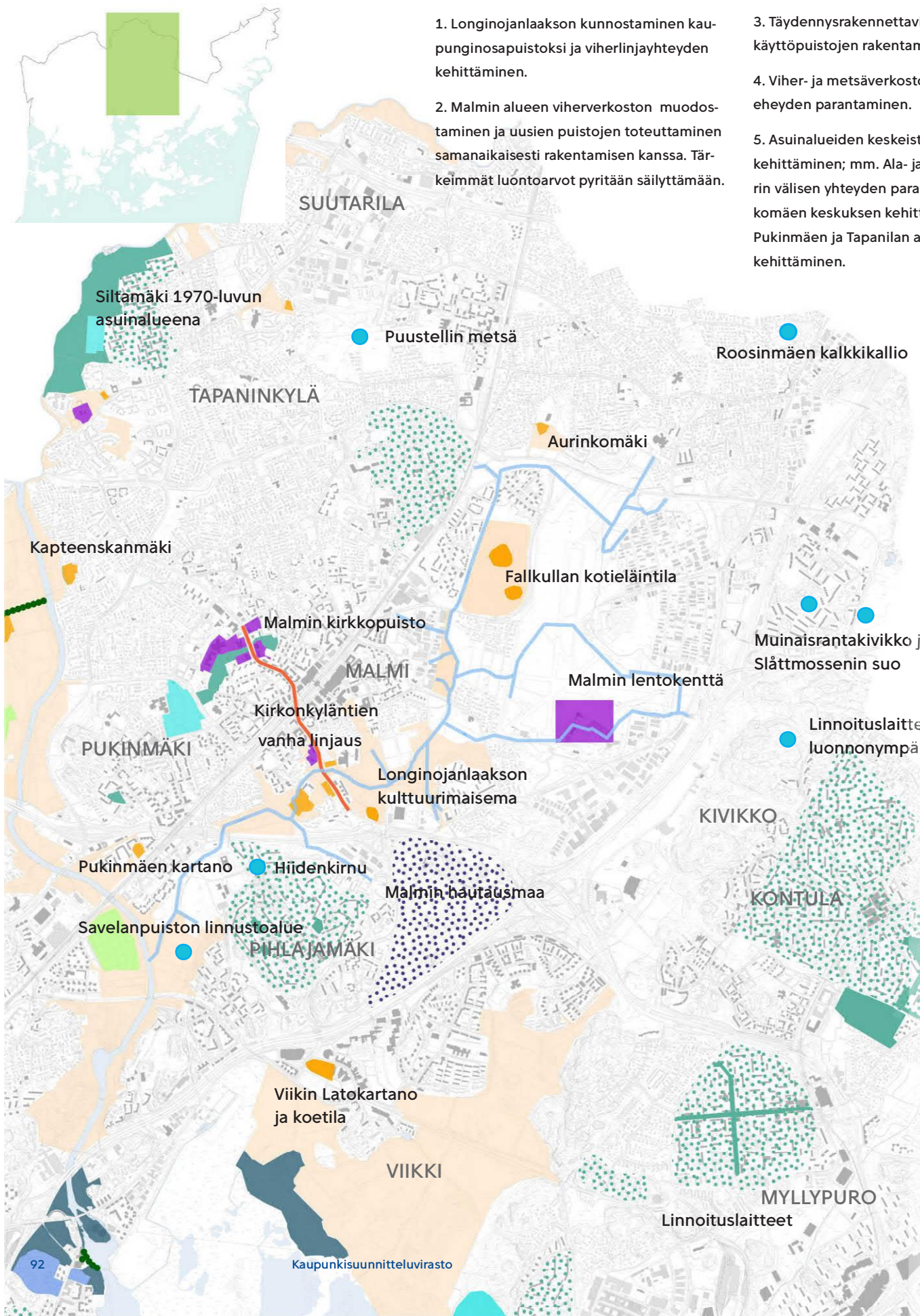
Karttaotteen rajaus

Kartta: VISTRA II/ KSV / Ympäristötoimisto / 2016

Suutarila - Malmi - Viikki

Vetovoimakohteita

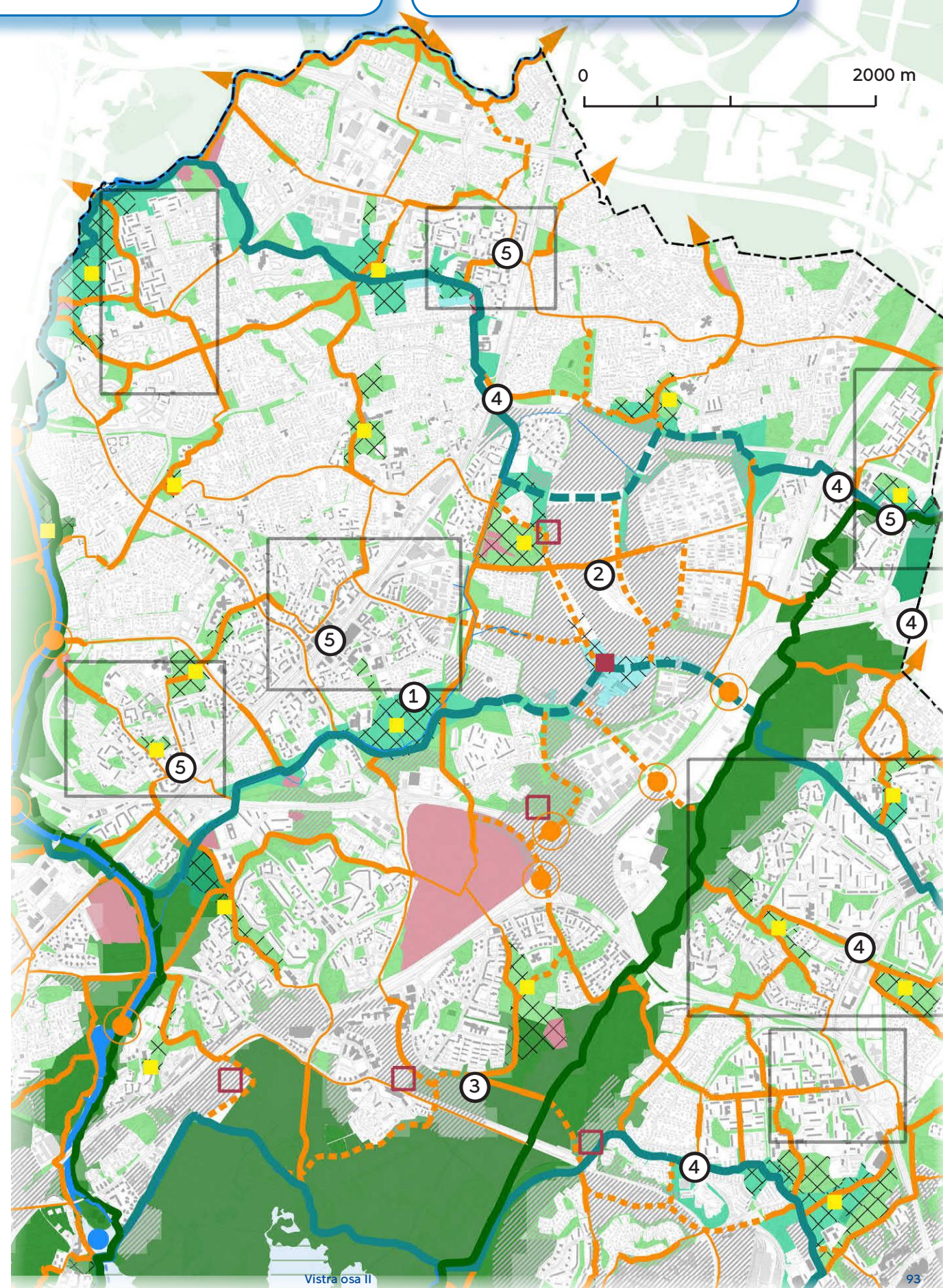

Kehittämiskohteita

1. Longinojanlaakson kunnostaminen kaupunginosapuistoksi ja viherlinjayhteyden kehittäminen.
2. Malmin alueen vihervestoston muodostaminen ja uusien puistojen toteuttaminen samanaikaisesti rakentamisen kanssa. Tärkeimmät luontoarvot pyritään säilyttämään.
3. Täydennysrakennettavien alueiden käyttöpuistojen rakentaminen.
4. Viher- ja metsäverkostoyhteyden eheyden parantaminen.
5. Asuinalueiden keskeisten aukoiden kehittäminen; mm. Ala- ja Ylä-Malmin torin välisen yhteyden parantaminen ja Jakomäen keskuksen kehittäminen sekä Pukinmäen ja Tapanilan asemaseutujen kehittäminen.

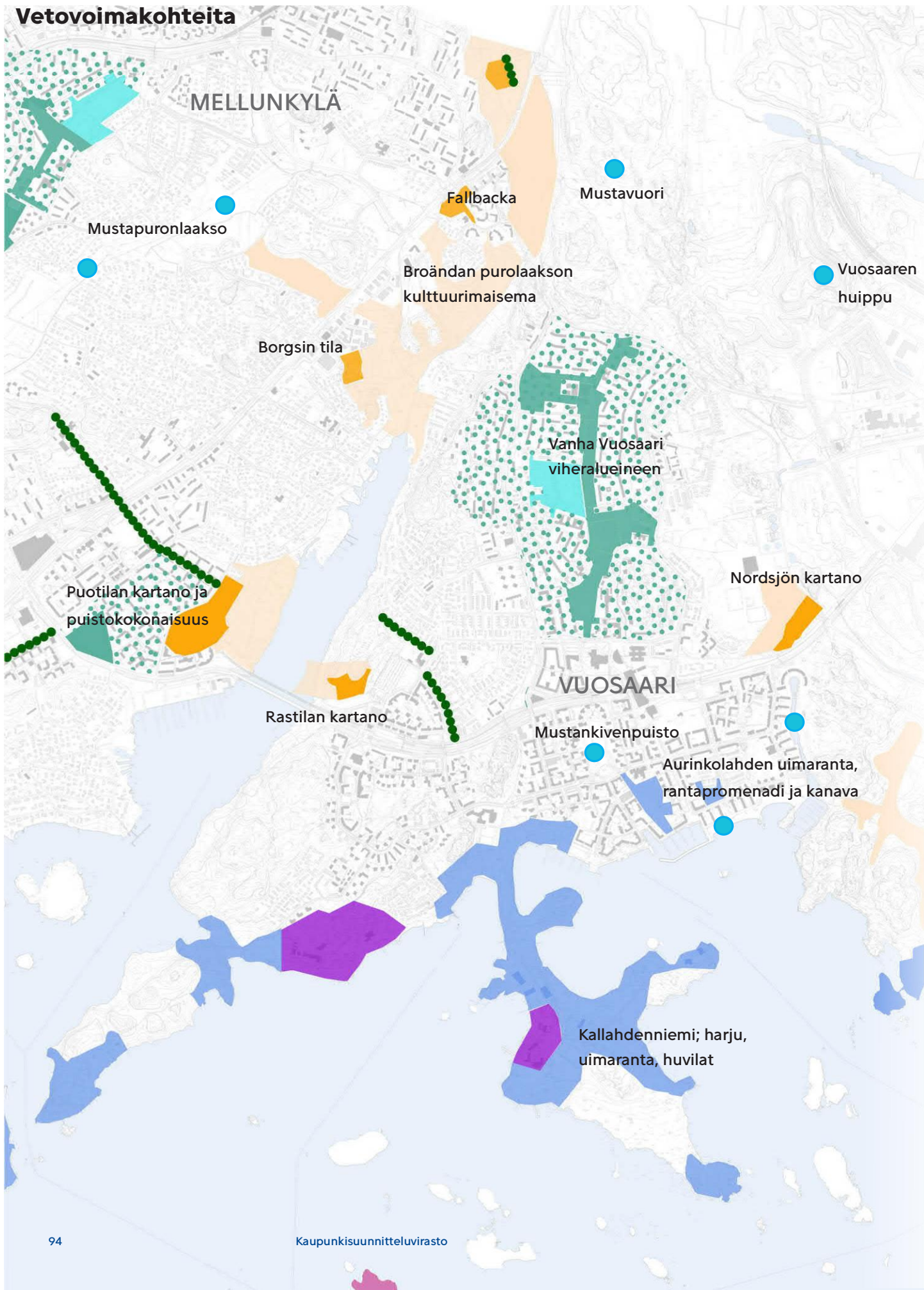
Aluetta luonnehtivat suhteellisen uusi rakentaminen ja pienipiirteiset joki- ja purolaaksot. Laajojen monimuotoisten pientaloalueiden väleissä on pienten puistojen ketjuja.

Ekologisia yhteyksiä, kuten metsäverkoston kytkeytymistä tulee eheyttää ja erityisesti poikittaisia reittejä tulee parantaa. Puro- ja jokilaaksojen luonnetta tulee vahvistaa. Kaupunkiaukioista ja kaupunginosa-alueista kehitetään asukkaiden olohuoneita.

Mellunkylä - Vuosaari

Vetovoimakohteita

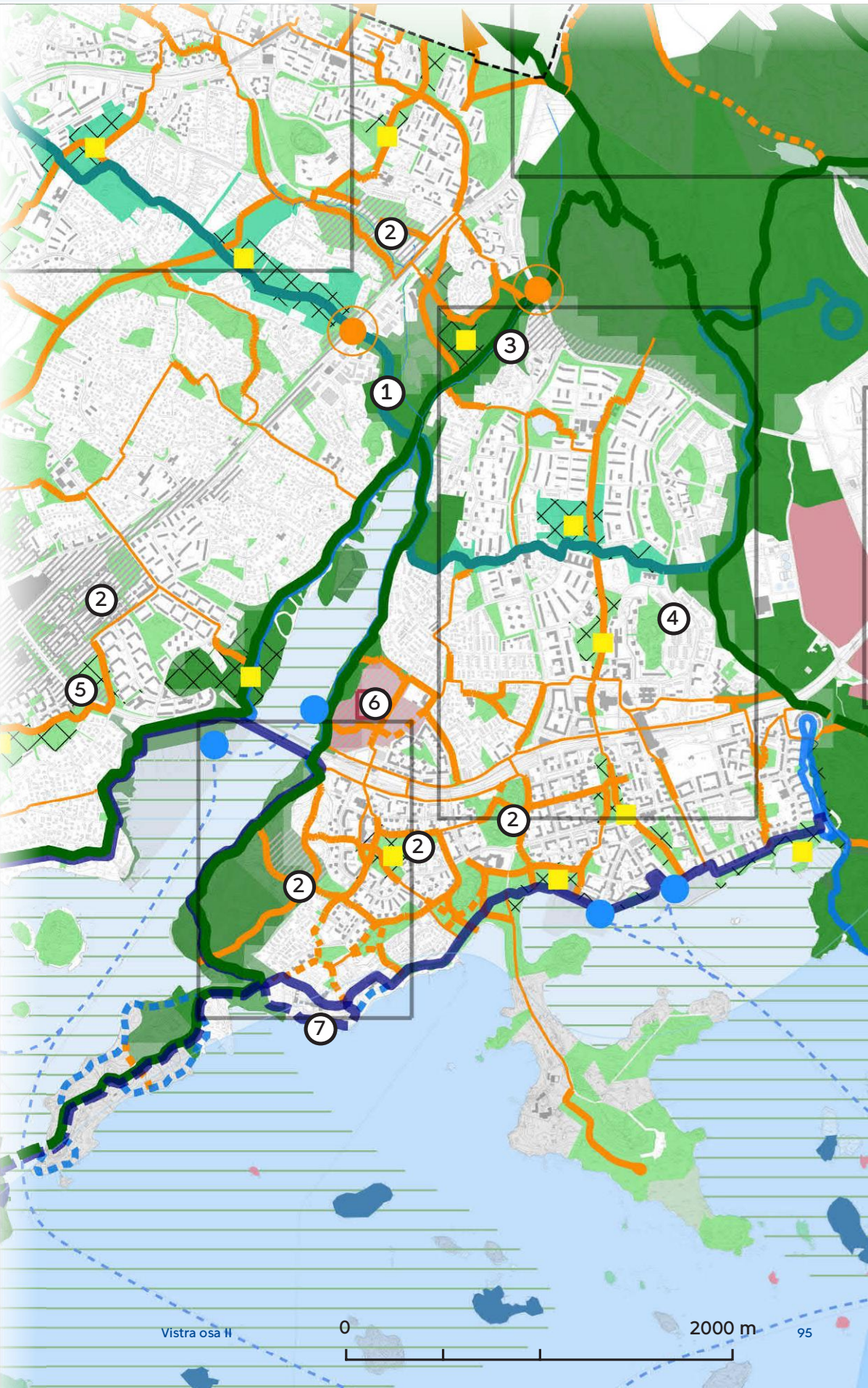
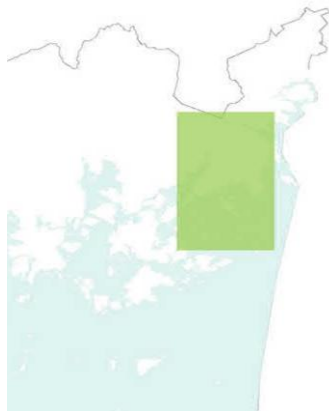

Itä-Helsingin kulttuuripuistoa ympäröivät 1960-luvun metsälähiöt, mutta myös tiiviit keskukset ja uusi rakentaminen. Viher- ja virkistysverkosto muodostuu puistoketjuista, kaupunkimetsistä ja maisemallisesti monipuolisista ranta-alueista.

Rantojen saavutettavuutta tulee parantaa ja puistojen laatutasoa nostaa. Kulkuyhteyksien hahmottamista tulee parantaa. Kartanoiden käyttöä tulee kehittää yhteisenä kulttuuriperintönä.

Kehittämiskohteita

1. Uusi siirtolapuutarha.
2. Tiivistämisen yhteydessä julkisen tilan laatua nostetaan ja toimivuutta parannetaan.
3. Broändan purolaakson maiseman kehittäminen lähiasukkaita palvelevaksi kaupunginosapuistoksi.
4. Laajojen viheralueiden jäsentäminen, toiminnallinen kehittäminen ja rajautumisen kunnostaminen.
5. Täydennysrakentamisen yhteydessä kehitetään näkö- ja toiminnallinen akseli Itäkeskuksen ja uuden merellisen Puotilan täydennysrakentamisalueen välille.
6. Rastilan kartanon ympäristön kehittäminen puistoksi täydennysrakentamisen yhteydessä.
7. Rantareitin toteuttaminen.

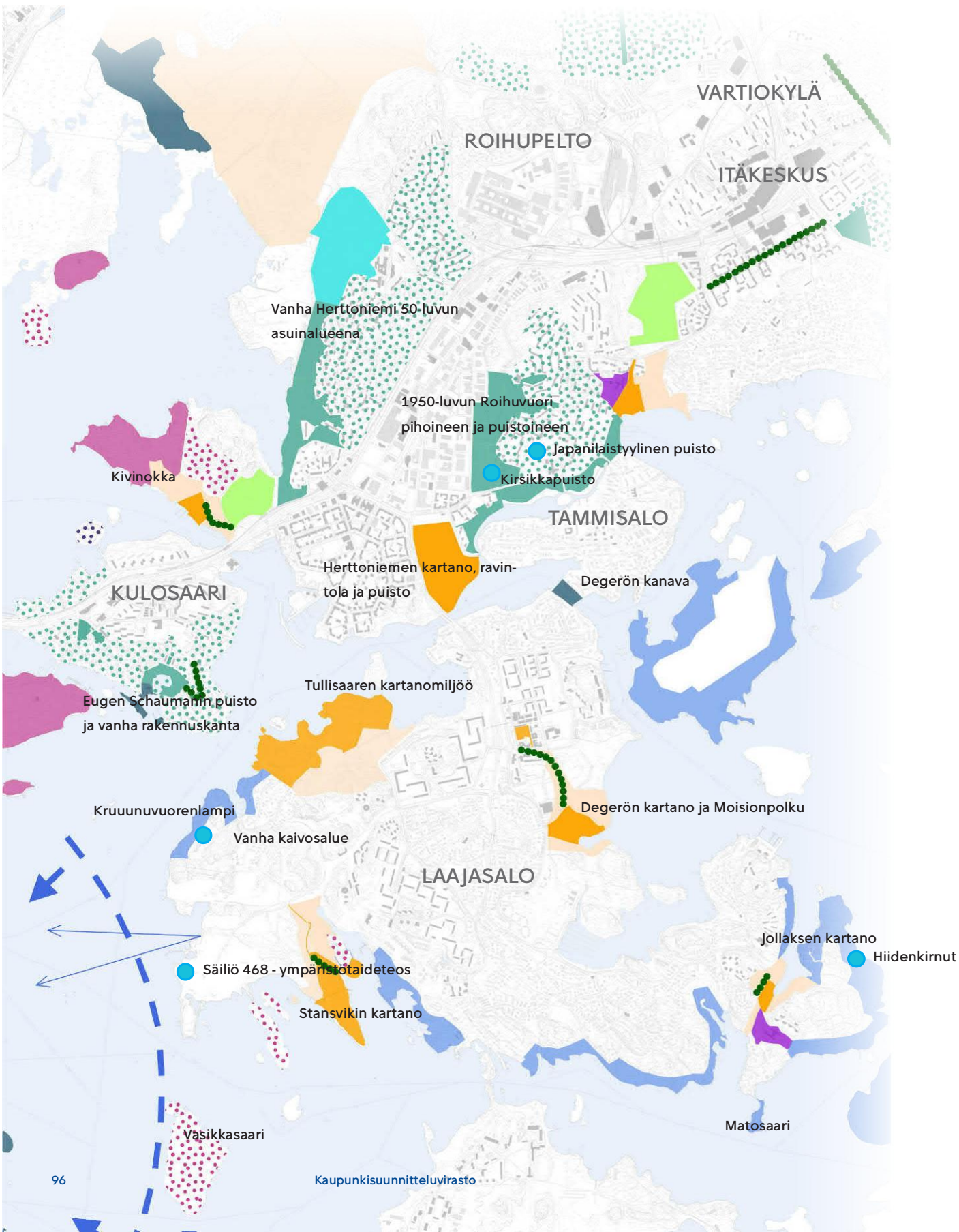

Herttoniemi - Vartiokylä - Laajasalo

Itäisessä Helsingissä on 50- ja 60-luvun sekä nuorempia asuinalueita. Rannoille tunnusomaisia ovat merellisten huvila-alueiden maisemakokonaisuudet.

Toimintoja tulee monipuolistaa. Saavutettavuutta ja reitistöä tulee kehittää, erityisesti yhteyksiä asuinalueiden ja rantojen sekä saariston välillä, myös uusien siltojen avulla.

Vetovoimakohteita

Kehittämiskohteita

1. Stoa aukion ja ympäristön kunnostaminen keskeiseksi julkitilaksi ja kaupunginosapuiston kehittäminen monipuoliseksi.
2. Laajasalon rantojen kehittämisen julkiseksi viheralueketjuksi ja rantareitin täydentäminen.
3. Venesataman alueen jäsentäminen vetovoimaiseksi julkiseksi tilaksi ja toiminnallinen kehittäminen.
4. Alueen vihervestoston jatkuvuuden varmistaminen tiivistämisen yhteydessä ja maiseman ominaispiirteiden hyödyntäminen viheralueiden kehittämisessä.
5. Tullisaari-Stansvik - puistoyhteyden turvaaminen.
6. Kaupunginosakeskuksen julkisen tilan ja kävely-ympäristön parantaminen.

Kartta: VISTRA II/ KSV
/ Ympäristötoimisto / 2016

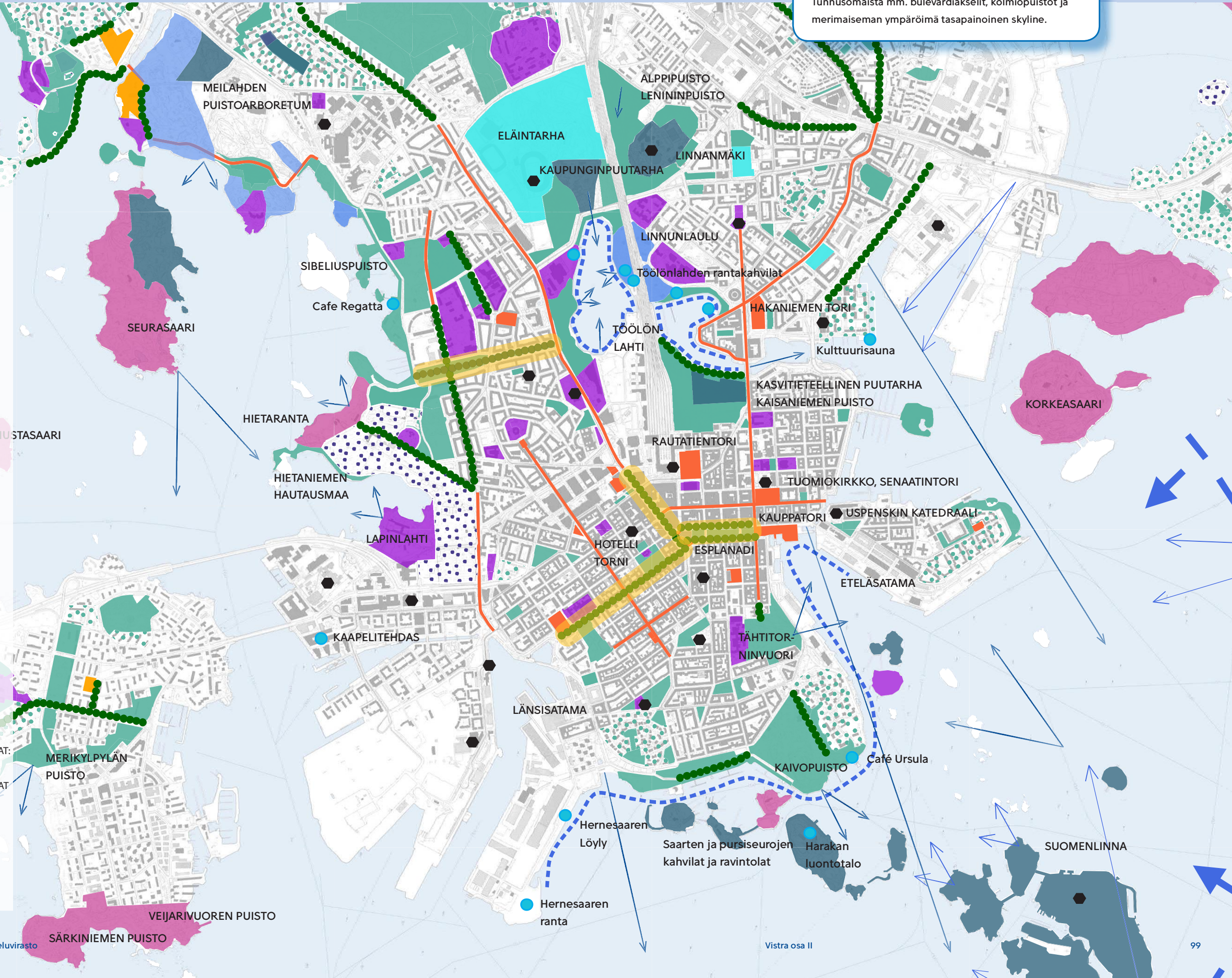
Kantakaupunki

Vetovoimakohteita ja tärkeitä näkymiä

- MAAMERKKI
- KARTANO- JA TILAKESKUSTEN KULTTUURIYMPÄRISTÖT, KARTANOPUISTO
- MERELLISET HUVILA-ALUEET MAISEMAKOKONAISUUKSINA
- ASUNTOALUEKOKONAISUUS
- AIKAKAUDELLEEN TYYPILLINEN PUISTO, PUISTIKKO TAI AUKIO
- PUISTOKADUT, PUUKUJANTEET JA KESKUSTAN HISTORIAALLISET PUISTOAKSELIT
- AIKAKAUDELLEEN TYYPILLINEN URHEILU- TAI LIIKUNTAPUISTO
- KESKEISET HISTORIAALLISET KATULINJAT
- KANSANPUISTOT JA LOMAMAJA-ALUEET
- JULKISTYEN RAKENNUSTEN, TYÖPAIKKA-ALUEIDEN JA LAITOSTEN YMPÄRISTÖT
- HAUTAUSMAAT
- KANTAKAUPUNGIN KADUT JA AUKIOT
- ERITYISALUEET
- HISTORIAN KANNALTA TÄRKEÄT KAUPUNKIMAISEMAT:
 - HELSINGIN SILHUETIN NÄKYMINEN MERELTÄ
 - PAIKALLISESTI MERKITTÄVÄT SILHUETTIPANORAAMAT
 - HELSINGIN IDENTITEETIN KANNALTA TÄRKEIMMÄT RANNOILTA AVAUTUVAT MAISEMAKAVALKADIT

Kartta: VISTRA II/ KSV / Ympäristötoimisto / 2016

Rakennettu ympäristö on tiivistä ja ajallisesti kerroksellista, rinnalla kuitenkin esimerkiksi luonnonkallioita ja -rantoja. Pieniä historiallisia puistoja ja kaupunkiaukoita. Tunnusomaista mm. bulevardiakselit, kolmiopuistot ja merimaiseman ympäröimä tasapainoinen skyline.

Kantakaupunki

MERKINNÄT

vihersormen pääreitti

kantakaupungin viherlinjayhteys

kulttuurihistoriallisesti merkittävä puisto
1800-luku

kulttuurihistoriallisesti merkittävä puisto
1900-luku, asemakaavoitettu ennen II maailmansotaa

kulttuurihistoriallisesti merkittävä puisto
asemakaavoitettu II maailmansodan jälkeen -1960

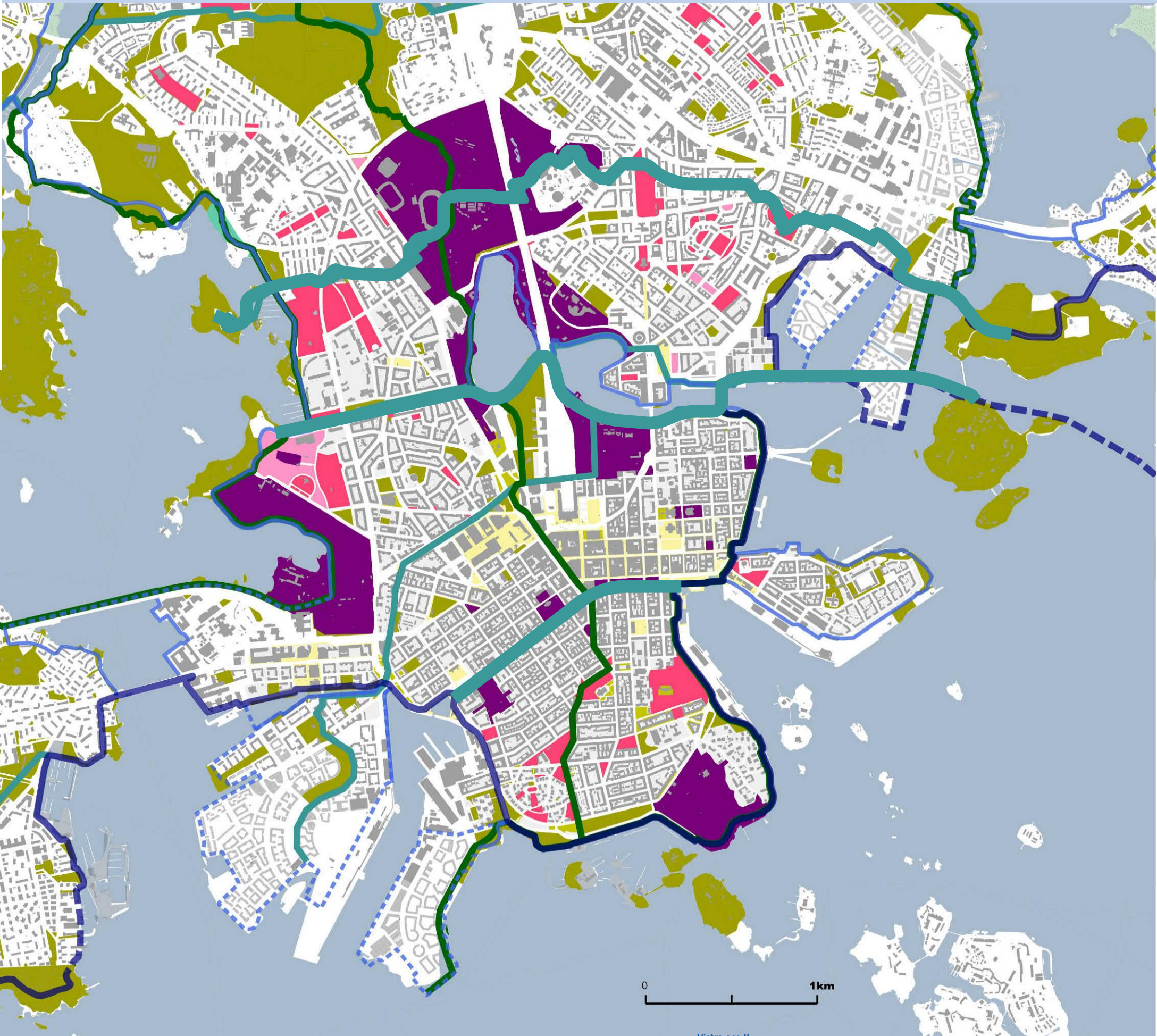
muut asemakaavoitetut viheralueet

jalankulun alue, merkittävät aukiot
ja oleskelupaikat

päärantareitti /
lisättävä yhteys

rantareitti /
lisättävä yhteys

Kartta: VISTRA II/ KSV / Ympäristötoimisto / 2016

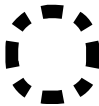

Kantakaupunki

Kulttuurihistoriallisia arvoja ja puistorantoja vaalitaan. Vihreän infran ja kaupunkitilan laatua nostetaan. Viherakselien yhtenäisyyttä kehitetään. Tuetaan jalankulkuympäristöä ja tapahtumapaikkoja sekä vetovoimaisuutta matkailulle.

Kehittämiskohteita

Keskustan kulttuuri- puiston kehittäminen

1. Yhteydet radan yli ja ali. Radan estevaikutusta vähennetään.
2. Mäntymäen kentän ympäristön kehittäminen
3. Puistoyhteyden eheyden säilyttäminen alueeseen liittyvissä hankkeissa (mm. Raidejokeri & Mäntymäki)

Keskustan julkisten ulkotilojen kehittäminen

4. Töölöntorin kunnostaminen
5. Hesperian esplanadin puistoakselin kehittäminen
6. Bulevardien päätteen ja Hietalahden rannan kehittäminen
7. Kampin julkisten ulkotilojen kehittäminen, esimerkiksi Kampintori ja Autotalon edusta
8. Kävelykeskustan kehittäminen
9. Rajasaaren virkistyskäytön kehittäminen, Sibeliuspuiston ja Topeliuspuisto-Töölön kirkko-akselin kunnostaminen. Mechelininkadun ylitysturvallisuudesta huolehtiminen.

Rantojen kehittäminen

10. Lapinlahden sairaala-alueen virkistyskäytön edistäminen; näköalapaikka ja kahvila
11. Lauttasaaren kaupunkibulevardin liittämien Seurasaareselkään modernien rantabulevardien kautta; pohjoisrannan uusi yhteys keskeiselle puistoakselille ja sieltä kasinorantaan
12. Lohiapajanlahden alueen kehittäminen
13. Hakaniemen ranta, Merihaka ja Sörnäisten rantatien täydennysrakentaminen ja ranta-alueiden kehittäminen
14. Eteläsataman ja kauppatorin kehittäminen, tilajärjestelyt mm. pysäköinti, opastus ja vetovoimaisuus sekä yhteydet mm. Korkeasaareen
15. Katajanokan rantojen kehittäminen
16. Helsinginpuiston päätteen virkistysellinen kehittäminen

Käsitteet selviksi: Kaupunginosapuistot

Mikä ja miksi

Kaupunginosapuistot ovat keskeisiä alueellisen viherverkoston osia, jotka tarjoavat parhaimmillaan yhteisöllisen ja toiminnallisen olohuoneen kaupungin asukkaille. Hyvä kaupunginosapuisto tarjoaa mahdollisuuden myös rauhoittua ja nauttia luonnosta.

Kaupunginosapuistot parantavat asuinalueen imagoa ja lisäävät alueiden tasa-arvoisuutta. Puistojen käyttö heijastuu liikunnan lisääntymisen kautta myös kansanterveyteen ja -talouteen. Luontoalueilla oleskelulla on myös todettu olevan eheyttäviä vaikutuksia.

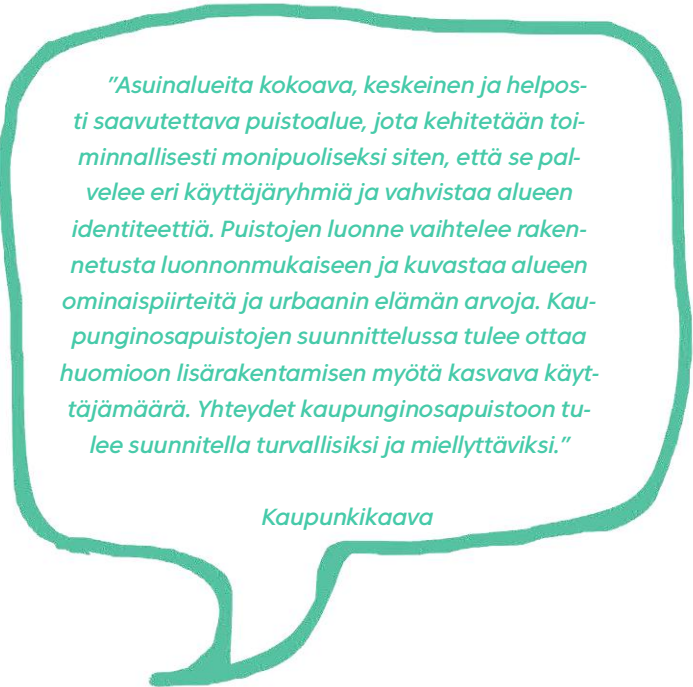
Helsinkiläinen kaupunginosapuisto eli Folkkari voidaan nähdä jatkumona maisema-, reformi-, ja kansanpuistojen perinteelle Helsingissä. Käsitteen kehittämisen tausta on myös taloudellinen; kaupunginosapuistoverkoston määrittelyllä voidaan kohdentaa rajallisia taloudellisia resursseja tasapuolisesti ympäri kaupunkia.

Kaupunginosapuisto-termillä ei ole yhtä vakiintunutta määritelmää, vaan se on määritelty eri tavoin eri aikoina riippuen näkökulmasta. Kaupunginosapuistoista on sanottu mm. että: ”puisto voi sisältää rakennettuja ja luonnonmukaisia osia.” (Tampereen kaupunki 2013) Osa määritelmistä menee yksityiskohtiin ja avaa puiston sisältöä esimerkiksi seuraavasti: ”[kaupunginosapuistossa] on oltava kukkaistutuksia, puistonpenkkejä, leikkipaikkoja ja tilaa puistoliikunnalle.” Peltola s. 20-21.

Tärkeimpinä teemoina erilaisista kaupunginosapuistojen määritelmistä nousivat esille paikallisuus, saavutettavuus, laaja-alaisuus sekä monipuolisuus. Määritelmien perusteella voitaneen kiteyttää seuraavasti: kaupunginosapuiston tulisi olla paikallisesti merkittävä, helposti saavutettava, laajahko puistoalue, joka tarjoaa monipuolisia palveluita erilaisille käyttäjäryhmille.

Kaupunginosapuiston logo: Diplomityöstä ”Folkkari - Helsinkiläinen kaupunginosapuisto”, Katariina Peltola 2015, Aalto yliopisto

Folkkaritypologiat

Helsinkiläisen folkkariverkoston muodostaa 73 kaupunginosapuistoa tai sellaisena kehitettävää aluetta. Verkoston puistot ovat keskenään erilaisia ja ne voidaan jaotella karkeasti neljään luokkaan: historialliset, teemalliset, liikunnalliset ja tulevaisuuden folkkarit.

Eräät puistoista sijoittuvat useaan eri luokkaan. Pääosa historiallisista folkkareista sijaitsee kantakaupungin alueella. Liikuntapainotteiset folkkarit sijoittuvat pääosin kaupungin uloimmalle kehälle, Länsi-, Pohjois- ja Itä-Helsinkiin. Teemalliset folkkarit puolestaan sijoittuvat eri puolille kaupunkia. Tulevaisuuden folkkarit rakentuvat alueille, joihin on suunniteltu merkittävästi uutta rakentamista tai alueille, joita rakennetaan parhaillaan. Uusia tai tulevia alueita ovat esimerkiksi Jätkäsaari ja Koivusaari.

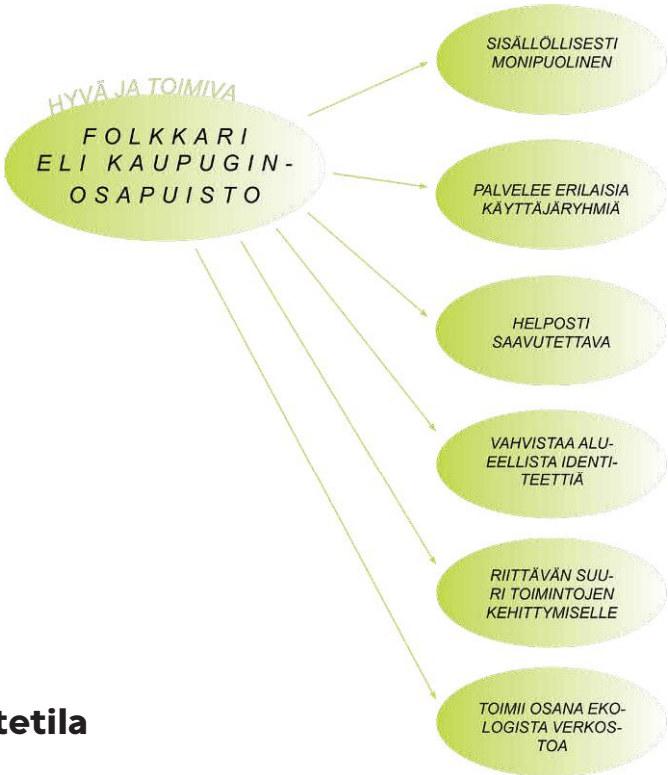
Folkkarit kaupunkirakenteessa, tavoitetilä

Suurin osa helsinkiläisistä asuu tällä hetkellä 500 metrin säteellä lähimmästä kaupunginosapuistosta. Kaupunkia kehitettäessä ja suunniteltaessa on huolehdittava saavutettavuuden säilymisestä ja uusilla alueilla on varattava tilaa kaupunginosapuiston perustamista varten. Kaupunginosapuiston tulee sijaita asuinalueen välittömässä läheisyydessä tai sen sisällä.

Kaupunginosapuistot ovat suurehkoja puistoalueita, joissa on tilaa toimintojen kehittymiselle myös tulevaisuudessa. Helsingissä kaupunginosapuistojen koko vaihtelee pääasiallisesti 10-50 hehtaarin välillä, mutta alueellinen vaihtelu on suurta, ja esimerkiksi kantakaupungin puistot ovat jo toteutuneen tiiviimmän kaupunkirakenteen vuoksi pääasiallisesti pienempiä kuin kauempana keskustasta sijaitsevat puistot. Puistoa suunniteltaessa tulisi aina huomioida ympäröivä kaupunkirakenne.

Kaupunginosapuistoilla on keskeinen rooli myös ekologisessa verkostossa elinympäristönä kasvi- ja eläinlajeille, mahdollistaen niiden liikkumisen elinympäristölaikulta toiselle, vaikka ensisijainen tehtävä onkin palvelua asukkaita.

Puistoon tulee olla mahdollista kulkea sujuvasti kevyen liikenteen väylä pitkin. Mikäli puiston läheisyydessä on esimerkiksi junarata tai voimakkaasti liikennöity ajoväylä, huolehditaan siitä, että kulku liikennealueen tai muun kulkuesteen läpi sujuu turvallisesti esimerkiksi kevyenliikenteen siltaa, alikulkutunnelia tai vaikkapa vihersiltaa pitkin.

Kaavio: Diplomityöstä ”Folkkari - Helsinkiläinen kaupunginosapuisto”, Katariina Peltola 2015, Aalto yliopisto

Kaupunginosapuisto tarjoaa jokaiselle jotakin. Puistoissa voi olla perinteisten leikkivälineiden lisäksi esimerkiksi lähiliikuntapaikka, aistipuutarha, grillipaikka, parkour-rata tai vaikka kiinteä pingispöytä. Monipuolisten palveluiden avulla mahdollistetaan ennakolluuloja vähentävä eri käyttäjäryhmien kohtaaminen.

Korkeatasoisten kaupunginosapuistojen avulla voidaan lisätä alueen vetovoimaisuutta. Esimerkiksi Roihuvuoressa Japanilaistyylinen puutarha ja Kirsikankukkapuisto ovat parantaneet alueen tunnettavuutta ja vaikuttaneet positiivisesti alueen imagoon.

(Lähde: Peltola Katariina, Folkkari -helsinkiläinen kaupunginosapuisto, 2015)

Käsitteet selviksi: Viheryhteys

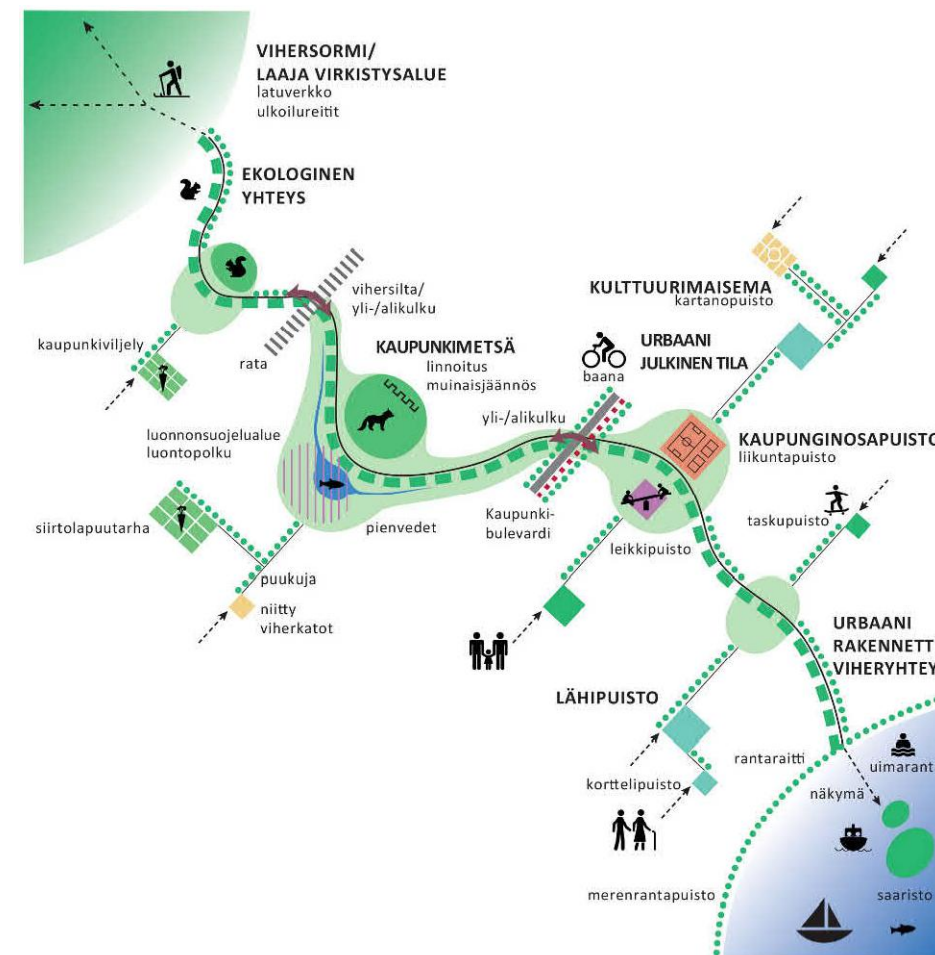
"Laajojen virkistysalueiden välinen, sijainniltaan ohjeellinen yhteys, viherakseli tai puistojen sarja, joka palvelee virkistys- ja/tai ekologisen yhteytenä. Alueiden suunnittelussa viheralueet tulee liittää luontevasti toisiinsa. Kulttuuri-, maisema- ja luontoarvojen säilyminen, viheryhteyksien yhtenäisyys ja jatkuvuus sekä ekologinen kytkeytyneisyys on otettava huomioon. Yhteyden luonne voi vaihdella rakennetusta puistomaiseen ja luonnonmukaiseen. Tarvittaessa rakennetaan vihersiltoja tai -alikulkuja."

- Kaupunkikaava -

Viheryhteydet vaihtelevat puistojen sarjasta aina istutettuun katutilaan tai tärkeisiin reitteihin viheralueiden välillä. Viheryhteyden leveys tulee olla sellainen, että se on hahmotettavissa ja löydettävissä kaupunkikuvassa. Sopivan leveyden määrittelyyn vaikuttaa myös välimatka viheralueisiin, ympäröivän kaupunkirakenteen mittakaava ja toiminnalliset mitoitusvaatimukset (pyörätiet, ladut, ratsastusreitit, levähdyspaikat jne).

Viheryhteydet turvaavat kaupungin luonnonalueiden ekologisen kytkeytyneisyyden, ja niitä pitkin lajien leviäminen monimuotoisuuden ylläpitämiseksi on mahdollista. Ekologisen yhteyden mittakaavan määrittelyyn vaikuttaa myös se, minkä lajin leviäminen katsotaan milläkin paikalla tärkeäksi, esimerkiksi direktiivilajin suojelutavoite.

Kaavio yleiskaavan viheryhteydestä:

Kaavio: KSV, Yleiskaavaosasto 2015